

Terugblikje op de zangmiddag van het Geheugenkoor 24 jan. '25

Hartverwarmend om te zien hoe blij de zangers en hun begeleiders binnenkomen. Wind en regen trotserend. Sommigen diep ingepakt in regenkleding, maar ze zijn er. "We laten ons door niets tegenhouden" zegt een dochter, die met haar moeder in de rolstoel een flinke wandeling achter de rug heeft.

Even bijkomen met een kopje koffie of thee en dan zijn we er klaar voor.

Wat we via de mail inmiddels allemaal wisten, wordt persoonlijk door de dirigent nog even gezegd. Ze gaat binnenkort stoppen en met meer rust en vrije tijd van haar pensioen genieten.

13 jaar geleden heeft ze met een vriendin het koor opgericht en met hart en ziel geleid. Het was voor iedereen een grote schrik en we gaan haar zeker heel erg missen. Maar inmiddels hebben we er vertrouwen in dat we een goede opvolger krijgen.

Zoals altijd beginnen we de middag met een warming-up. Deze keer op de melodie van de Zeppelin. Daarna een paar inzingoefeningen en dan heten we elkaar welkom door onze namen te zingen.

We gaan deze middag op reis door Nederland en beginnen met een **reisje langs de Rijn**. Vervolgens door naar Amsterdam met **Geef mij maar Amsterdam**.

Vorige keer hebben we een nieuwe canon geleerd: **Viva la Musica**. Dat klinkt nu al weer een stuk beter.

Na de pauze gaan we een nieuw lied instuderen: **Blowing in the wind** van Bob Dylan. Dat gaan we in het engels zingen en om het goed te begrijpen wordt de vertaling in het nederlands als gedicht voorgedragen.

Een prachtige vertaling:

Het zweeft in de wind

Hoe vaak moet de duif nog de wieken uitslaan

Voor vrede komt op een dag?

Het antwoord mijn vrind, het zweeft in de wind.

Het antwoord, het zweeft in de wind.

Na de **kat van ome Willem** en **Sarina** (met een sierlijke dans van Roos in een mooie sarong en voorafgegaan door de lieflijke klanken van twee duimharpjes) gaan we door naar **het land van Maas en Waal**. De fluit begeleidt de wandelaars met hun muziekinstrumentjes erheen. De zittenden zingen vol overtuiging de tekst.

Dan is het pauze en worden de kelen gesmeerd met een glaasje sap en wordt er gezellig over en weer een praatje gemaakt. Fijn om te zien hoe vertrouwd iedereen met elkaar is.

Na de pauze gaat de reis naar Haarlem met **De klokken van Haarlem** en naar **Den Bosch** waar **Zoete lieve Gerritje** woont.

Ook zingen we **The answer is blowing in the wind**. Het is verrassend om te zien hoeveel zangers de engelse tekst meezingen.

Als intermezzo zingt een koortje onder begeleiding van gitaarklanken het Surinaamse liedje over de grote krokodil: **Bigi Kaiman**. Toen hij de rivier insprong riep hij: **Tsjoewé, tsjoewé**. Dat wordt door sommigen zeer overtuigend in beeld gebracht door met rechte armen een grote bek open en dicht te laten klappen. Dit tot grote hilariteit van het publiek.

We gaan nog verder Nederland in, naar **Arnhemuiden**. Net als in Haarlem klinken ook daar de **klokken**. De dirigent van dienst laat tot groot plezier met zijn been zien hoe de scharensliep dat doet:

Van linksom rechtsom draait mijne steen door het roeren van mijn been, ju, ju, ju, ju.

We besluiten met het lied van de kakkerlak: **La cucaracha**.

Met **Nu Vaarwel** nemen we lachend afscheid van elkaar en besluiten zo deze muzikale reis.

Grote dank aan onze twee dirigenten en de gastdirigent, de muzikanten op piano, gitaar en fluit en natuurlijk de vrijwilligers; allen met hun grote en hartelijke inzet.